

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 19 Februarie st. v.

Oficioșilor noștri din Budapesta ear' li s'a înfundat.

Negociările de pace dela București par a fi ajuns la un capăt oare-care: Sârbia cere restabilirea *statului quo* înainte de războiu, ear' Turcia și Bulgaria mai cer și restabilirea relațiilor amicale. Aceasta Sârbia nu o voiesce, deci Turcia cedează, și înțelegerea e stabilită și pacea are să se încheie.

Ce fel e însă această pace?

Sârbii se duc acasă, Bulgarii se duc acasă, nu mai au să ceară nimic unii dela alții, dar' bunele relațiuni nu se stabilesc.

Nu înțelegem această punere la cale și nici că ne vom da silința de a ne dumeri asupra ei. Dilele aceste ne va fi cunoscut rezultatul negocierilor, și atunci vom pute judeca în mai multă cunoștință de cauză.

Deocamdată conflictul dintre Sârbi și Bulgari rămâne neresolvat și conferința dela București n'a avut, precum se vede, decât scopul de a mai amâna intervenirea altora în acest conflict.

Fie din propria lor pornire, fie după îndemnările altora, Sârbii au pornit un războiu ofensiv contra Bulgarilor, dar' n'au avut noroc, au trebuit să se retragă și să treacă în defensivă, ba erau să sufere pierderi mari, dacă n'ar fi oprit unele dintre puterile mari pe Bulgari în înaintarea lor.

Bulgarii, învingători, cer ca Sârbii să-i despăgubească pentru pierderile, pe care le-au suferit în acest războiu provocat de dînșii, să recunoască unirea Bulgariei cu Rumelia și să le fie de aici înainte vecini buni.

Nimic din toate acestea: dacă înțelegem bine scirile sosite dela București, Sârbii nici despăgubire de războiu nu plătesc, nici unirea Bulgarilor nu o recunosc, nici angajamentul de a le fi vecini buni Bulgarilor nu îl iau asupra lor.

Cu alte cuvinte, sîntem tot unde am fost acum câteva luni, înainte de izbucnirea războiului, și tot mai e cu putință, ca neînțelegerile ivite între Bulgari și Sârbi

să devină punctul de plecare pentru o conflagrațiune generală.

Poate că nu, dar' și poate că da.

De aceea e de tot stranie impresiunea, pe care a produs-o interpelațiunea d-lui M. Cogălniceanu în cercurile guvernamentale din Budapesta.

Ne aducem aminte, că abia acum câteva zile prin țările maghiare, chiar și prin cele oficiale, se vorbea de eventualitatea unui războiu, în care gloatele maghiare vor avea să țină pept cu năvala dată de Români și Sârbi, despre o politică maghiară în deosebire de cea austriacă, despre pericolele unei confederațiuni a popoarelor din Orient, ba chiar și despre o „poliță asupra României irredente“.

Ar fi creșut ori-și-cine, că politica „austriacă“ ne-a dus la marginea celei mai îngrozitoare prăpastii, încât avem să ne batem cu lumea toată.

Vine însă dl. M. Cogălniceanu și își desvoaltă interpelațiunea privitoare la expulzarea celor șese frați ai noștri. Dl. I. C. Brătianu răspunde. — Și ne pomenim, că situațiunea nu e de loc aceea, pe care ni-o arătau țările maghiare.

„Pester Lloyd“ vine acum și ne spune, că a fost zadarnică interpelațiunea aceasta.

Zadarnică?! — Dacă a fost zadarnică, de ce oare nu mai vorbește „Pester Lloyd“ despre o „poliță asupra României irredente“?

Interpelațiunea d-lui M. Cogălniceanu i-a dat lumii nepreocupate încă o ocaziune de a se convinge, că monarhia noastră a scuit să-și câștige încrederea și simpatiile Românilor, nu numai ale celor din țările supuse coroanei ungare, ci și ale celor din România, guvern și opozițiune, și că Maghiarii umblă să inducă lumea în eroare, când își dau silința de a acredita neadevărul, că monarhia noastră și ordinea socială în genere este amenințată de poporul român. Da, ne luptăm noi Românii cu toată hotărîrea, însă nu contra monarhiei austro-ungare, nu mai ales contra Casei de Austria, nu contra statului ungar, nici chiar contra națiunii maghiare

ci contra actualei stări de lucruri, pe care o susține națiunea maghiară și pe care noi nu o putem suporta îndelung.

Noi Românii sîntem cei mai credincioși cetățeni ai monarhiei, ne alipim cu încredere de Casa de Austria, dar' combatem actuala stare de lucruri, pe care Maghiarii o susțin în țările coroanei ungare prin violență și cu nesocotirea legilor fundamentale ale patriei noastre.

Și mai ales în fața unei situațiuni atât de indecise ca cea de astăzi aceasta trebuie să se scie, și-ți sîntem recunoscători d-lui M. Cogălniceanu și recunoscători îi sîntem d-lui I. Brătianu, pentru-că au tras luarea aminte a lumii asupra greutăților, cu care trebuie să ne luptăm, ca să ne susținem și dezvoltăm aici în țara noastră.

Nu e treaba d-lui I. C. Brătianu să se preocupe de păraginirea, în care se află „grădina vecinului“, dar' ne face servicii de bun vecin, când îi spune lumii, că e păraginită „grădina vecinului“.

Revistă politică.

Sibiu, 19 Februarie st. v.

Între explicațiile, pe care le-a dat principele de Muntenegru în Viena și în Berlin despre scopurile celei din urmă călătorii politice asale, mereu s'a accentuat întemeierea unei independente legături navale muntenegrene și emanciparea de sub Lloyd-M austro-ungar. Principele Nichita vorbea despre aceasta ca și despre un lucru, ce de sine s'ar înțelege, și în raporturile din Petersburg s'a putut de repeți ori ceti, că i-a succes a-și asigura pentru scopurile numite un împrumut de un jumătate de milion ruble etc.

Care vor fi fost adevăratele scopuri ale călătoriei sale, o fi sciind-o principele însuși mai bine, ca ori și cine altul. „Pester Lloyd“ se simte însă îndemnat a afla un nod în papură și face în primul seu dela 1 Martie următoarele observări cu privire la călătoria principelui Nichita:

„Ni s'a atras atențiunea, că articolul XXIX al tratatului de Berlin a impus guvernului muntenegru cu privire la navigațiune și chiar și cu privire la construirea drumurilor unele restricțiuni, care deși nu vor să zădărnicească respectabilele intențiuni ale principelui, la toată întâmplarea îl fac atîrnător dela o prealabilă înțelegere cu Austro-

Ungaria. Anume articolul 29 al tratatului de Berlin transmite Austro-Ungariei poliția sanitară și de navigație din Antivari și cea de alungul celorlalți țărmuri muntenegreni, pune comerțul muntenegru sub scutul consular al Austro-Ungariei și dispune afară de aceasta, că Muntenegru e deobligat a încheia o convenție cu Austro-Ungaria în privința dreptului, de a construi prin noul teritor muntenegru un drum de țeară și o cale ferată. Cedându-se la timpul seu în urma presiunii puterilor și Dulcigno Muntenegrului, s'au întărit și cu privire la acest port condițiunile articolului 29 din tratatul de Berlin. E fără îndoială, că Austro-Ungaria va împărtăși pe principele Nichita de posibila promovare întru realizarea intențiunilor sale culturale, de altă parte însă e evident, că principelui de Muntenegru îi este greu, ba chiar imposibil în urma tratatului de Berlin, a-și realiza fără o convenție prealabilă încheiată cu Austro-Ungaria planurile sale în ceea-ce privesc stabilirea unei navigațiuni independente și în ceea-ce privesc construirea de șosele și de căi ferate“.

Încât privesc negocierile asupra convenției turco-bulgare se împărtășesc, că marile puteri s'au înțeles, ca principele Bulgariei să fie ca atare și guvernor general al Rumeliei-orientale și anume fără restrîngere de timp. Italia a făcut puterilor următoarea propunere: „Reprezentanții puterilor în Constantinopol să dea Porții o declarație comună, în urma căreia ele se învoiesc, ca principele Bulgariei să se numească de guvernor general al Rumeliei-orientale și să se șteargă din convenție punctul privitor la cooperarea bulgară cu Turcia.“ Se țice, că această propunere italiană a fost primită decătră toate puterile.

Cestiunea Madagascar-ului e rezolvată. Opoziția pusă cu atâta sgomot la cale decătră monarhistii și intransigenții camerei franceze în contra convenției cu guvernul Hovaslui s'a terminat cu o teribilă derută a oponentilor și cu o învingere strălucită a guvernului. Convenția s'a ratificat adevă în cameră cu 459 în contra 29 voturi. Stînga extremă însă nu se odihnesce și voiesce acum să facă neplăceri guvernului prin greva din Decazeville. Deodată cu aceste „Cri du Peuple“ amenință pe conservativi cu mânia celor 230,000 muritori de foame, care s'ar afla în Paris. Guvernul a concentrat de altminterlea deja trupe în Decazeville spre menținerea ordinii. Jurnalele republicane prind însă, ca să fie cu băgare de seamă și la acei agenți ai „Emeutei“, care în bozunar cu medaila de deputați și cu bilete libere de călătorie predică rescoala și omor.

Foiața „Tribunei“.

Cei doi copii cu pîrul de aur.*)

Poveste

de Nicolau Trimbițoni.

I.

A fost odată ca nici odată, că de n'ar fi, nu s'ar povesti, a fost un împărat, că, vezi bine, împărați totdeauna au fost și vor fi, dar' mai mulți au fost bătrîni, nu tineri și frumoși ca acela, de care vreau să vă vorbesc.

El era frumusețea ca rupt din soare și încă neînsurat.

Tot umbla să se însoare, dar' nu își găsea împărăteasă pe plac. Vezi bine, singur nu putea trăi, deci și-a luat o Țigancă să-i caute de trebile casei. Nu era ea Țigancă, ci fiindcă era neagră și rea de gură ca o meliță, toți în curtea împărătească în batjocură îi diceau Țigancă. Și apoi fiindcă gurile rele vorbeau, că împăratul se ține cu găzdoaia, acele, pe care le-ar fi luat, nu veniau după el, ear' acele, care ar fi venit, nu i-au trebuit împăratului, și așa a rămas neînsurat. Nu-i vorbă, nu era bătrîn, dar' pe atunci se însurau mai ales feciorii de împărat mai tineri.

A mers odată împăratul la muștră cu cătanele pe câmp. Împăratul atunci era îmbrăcat

ca un ghinărar. Pe câmp culegeau la căneapă trei fete surori. Fetele acele, necunoscînd pe împărat, nici că se cugetau ca el să fie pe aci. Cea mai mare grăi dar':

— De m'ar lua pe mine dirigătorul împăratului, toată curtea împărătească i-o aș sătura cu o pită.

Cea mijlocie grăi:

— De m'ar lua pe mine scriitorul împăratului, toată curtea i-o aș îmbrăca cu un fus de tort.

Ear' cea mai mică, care întrecea în frumusețea pe celelalte surori ale ei, era ca luna între stele cu pîr galbin ca aurul, dîse și ea:

— Pe mine de m'ar lua însuși împăratul, i-aș face doi feți-logofeți cu pîrul de aur, o fată și un fecior, ca și care în lume n'ar mai fi copii omenesci să-i întreacă în frumusețe.

Cele două surori mai mari începură a rîde, dar' cea mai mică dîse:

— Ce rîdeți? Dacă voi n'ați fi în stare să faceți ce ați dîs, atunci nici eu, și atunci trebuie să rîdeți de voi; ear' dacă voi ați fi în stare să faceți ce ați dîs, atunci de bună seamă și eu, și nu trebuie să rîdeți de mine, ci de necazurile noastre, că în necazuri ce sîntem cîmpinse, mai avem timp ca să și glumim.

Dar' fetele tot riseră de supărarea celei mai mici, după aceea vorbiră de alte multe.

Un hoț de cătană, care era la pîndă, auzi

vorbele fetelor, și când sfîrși cea mai mică vorbele, iute se și duse la împăratul, și-i spuse ce a auzit, vorbind cele trei fete din căneapă.

Împăratul se duse pe acolo, cu alte tisturi și, vădîndu-le așa de frumoase, se îndrăgosti de cea mai mică, cu toate că erau îmbrăcate sărăcesc.

Trimise dar' vre-o 6 cătane și un căpitan, cu porunca, ca nevătămate să le ducă în curtea împărătească; și el își făcu dirigătorul, dar' gîndul îi era tot la fata cea mai mică și la dorul de a avea doi copii ca cei făgăduiți de ea.

Într'un tîrziu se pomenesc că vine căpitanul, pe care l'a fost trimis cu cele șese cătane, și dîse:

— Înălțate împărate! Am fost ca să duc pe cele trei fete din căneapă în curtea împărătească, dar' fiindcă ai dîs să le aduc nevătămate, nu le-am legat să le duc cu sila, ear' ele de voie bună nu vreau să meargă, dîcînd că fără de mama lor nu merg viue, decât moarte; deci le-am poruncit să nu se miște de acolo, până-ce nu voi merge earăși, și mi-au făgăduit că vor sta acolo. Înălțate împărate, spune-mi dar', ce să fac?

— Du-te și adă și pe mama lor și le du pe toate patru în casa cea de sfat, și să le înuci acolo, dar' cheia să nu o dai la nimeni, decât mie.

— Am înțeles, înălțate împărate, așa voi face. Împăratul grăbi să meargă iute muștră, ca

să se sfîrșească, și să vadă ce-a fi și cu cele 3 fete.

Căpitanul s'a dus pe la cele 3 fete, le-a luat cu el, s'a dus pe la mama fetelor și o a adus în holda de căneapă, și aci împreună cu cele 6 cătane, — pre care nu le-a fost dus în oraș — au mers împreună la curtea împărătească, și căpitanul a făcut după-cum i-a poruncit împăratul.

Cu lacrimi în ochi și mai moartă de frică a întrebat muma fetelor pe fete, ce-au făcut? ear' fata cea mai mare a spus tot din fir în pîr, ce au vorbit în căneapă, nescind, că le-a auzit cineva, dar' dîcea: Poate-că pentru altceva ne-au adus aici.

— Vai, săracele de noi, amăritele de noi, pentru bunul Dîeu! ce ați vorbit, se va fi mîniat împăratul pe noi și ne va închide pentru nesocotința noastră. Vai, nesocotitele de voi, cum ne-ați nefericit voi, nehibzuitelor, nenorocitelor. — Și ea își smulgea pîrul de supărare, se vîieta, săraca mamă, și plîngea.

Fetele cu lacrimi în ochi suspinau și așteptau să-și vadă capătul. Cam decătră seară veni împăratul în casă, unde erau fetele și mama lor. Cu împăratul veniau și dirigătorul și scriitorul împăratului, precum și alți domni de divan, și se puseră la locul lor fiecare.

Cînd se puse să se așadă împăratul, fetele și mama lor, supărate și cu lacrimile în ochi, se duseră înaintea împăratului și îngenunchiară cerînd milă și iertare.

*) Deși cunoscută această poveste, o publicăm ca variantă din Valea Hațegului. Red.

Expulsarea din România a acelor șese Români ardeleni.

„Pester Lloyd“ dela 1 l. c. n. scrie în primul articol:

După-ce toate încercările opoziției din România, de a folosi expulsarea alor șese agitatori ardeleni-ungari irredentisti ca armă în contra guvernului Brătianu, n'a avut nici un rezultat, ăilele aceste a pășit în cameră dl Cogălniceanu ca campion matador oratoric în această cestiune. Cu toate, că și dl Cogălniceanu s'a încercat a se gîra de cel mai fidel reprezentant al naționalității, umanității și legalității: emunificațiunile sale, spriginite prin singuratiche lacrimi asupra vorbelor sale proprii, n'au produs nici un rezultat afară de aplausul neîntrerupt de pe băncile opoziției. Cogălniceanu a declarat, că el sprigineste daco-românismul numai ca istoriograf, ear' nu ca politic, că însă el privește de neîndreptățită mania de persecutare, — descrisă de el în colorile cele mai negre, — din partea Maghiarilor în contra Românilor și că Românilor ardeleni, cari au cerut un scut dela frații lor din Sudul Alpilor transilvăneni, li se refușă ospitalitatea. Dl Cogălniceanu e mai departe de părerea, că prin expulsarea din anul trecut a celor șese Români ardeleni s'a intenționat numai o plăcere guvernului ungar și crede, că trebuie să-i aducă aminte și Maiestății Sale regelui Carol, că el înaintea de a deveni rege al României, a fost principele Românilor. — Precând interpelațiunea lui privitoare la motivele amintitelor expulsări Cogălniceanu a făcut un mare aparat de foc de frase naționale patriotice, pre atunci răspunsul ministrului-president a fost ținut fără înfrumșetare și strict obiectiv. E drept, că dl Brătianu la începutul vorbirii sale a declarat, că temerile lui Cogălniceanu, privitoare la presupusa apunere ce 'i-ar fi amenințând pe Români ardeleni, nu le are simplu din motivul că el are o încredere cu mult mai firmă în puterea de rezistență, probată prin istoria, a existenței românești. Dar' el a mai ăis, că un grădinar bun trebuie să caute cum stă lucrul cu economia în grădina proprie, ear' nu în ceea a vecinului. Revenind la motivele expulsărilor din cestiune, Brătianu a declarat, că doi dintre cei expulsați au luat parte la răspândirea proclamației provocatoare (a cunoscutelor proclamațiuni ale așa numitei „*Irredenta Romana*“) și a expus aci o schiță despre activitatea societății „*Carpații*“, la al cărei comitet de dirigență au aparținut Români ardeleni expulsați, ceea-ce prezintă ca deplin îndreptățite acușele îndreptate deja de mulți ani în contra acestei societăți. Precând societatea „*Transilvania*“, înființată de Papiu Ilarianu urmărirea în faptă tendențe umanitare, pre atunci societatea „*Carpații*“ e o societate cu tendențe demonstrative politice, ceea-ce s'a dovedit prin demonstrațiunile de strade arangiate în contra ambasadei austro-ungare, împedecate numai prin precauțiunea poliției. Observațiunea lui Cogălniceanu, ca ministrul-president să-i aducă aminte la judecarea modului de procedere a Ardelenilor expulsați de tinereța sa proprie, Brătianu o respinge cu declarațiunea, că în trecutul seu singur nu se va afla vre-o proclamațiune, care să agiteze pentru atentate cu dinamită. ăicînd Cogălniceanu la acest loc al vorbirii lui Brătianu, că pe atunci dinamita nu era inventată, ministrul-president a accentuat, că asasinatela au existat și atunci, dar' că el

sigur n'a sfătuit nici odată la astfel de mijloace, și în general asasinatela se împotrivesc cu firea Românilor. Suspectarea, că prin expulsările depănse, de Cogălniceanu s'a făcut numai treaba Ungariei, o întimpină Brătianu cu declarațiunea hotărîită, că aceste expulsări au provenit special din inițiativa sa, deoarece-ce el le-a aflat de lipsă în interesul României, a liniștei și ordinii acesteia.

Correspondențe particulare ale „Tribunei“.

Blaj, 29 Februarie n. 1886.

(*Artele frumoase*). De câte-ori nu se perd în confusiunea împregiurărilor adeseori talente mari. Timpurile nefavoritoare, ba chiar grele, prin cari a trecut poporul român, prelîngă toate calitățile de valoare ale poporului nostru, au adus cu sine, ca să ne mărginim prelîngă mulțumirea de a învinge timpul și a ne păstra independența de rasă, a ne mărgini să spunem străinilor că sîntem în ceea-ce privește numărul oamenii destui pentru a rămîne aceea ce sîntem.

Cu înțetul vremea a trebuit, să simțăm că nu ne poate mistui, ear' noi am simțit, că trebuie să începem a ne afirma și prin cultura, ce caracterizează veacul nostru. Focul de probă mai ține, rămînem încă avisați a ne arăta neînduplecări, așa neculți cum vom fi fiind, dar' ne mîndrim totmai cu această îndrîcnicie: Vom fi neerescuți *Măria Ta*, dar' nu ne supără.

Nici că se poate altmîntrelea. Cu înțetul mergi sigur. Acest „cu înțetul“ se dovedește mai bine în procesul de dezvoltare al nostru. Înainte de un veac o singură școală mediă aveam la Blaj, cu timpul cei eși de aci au dat naștere la alte școli; astădi din vrednicia noastră, din sudoarea muncii noastre am ridicat școli, dar' nu ne iartă stăpînitorii politici.

Au fost timpuri, cînd oamenii noștri de valoare s'au pierdut printre străini, căci acești străini pare-că se temeau de un nume român ajuns a fi numit, și se perdeau oamenii noștri: soldații, oamenii de literă, artiști, se perdeau tot ce era de valoare, îndată-ce apuca pe ăntăia treaptă a numelui de cultură. Dar' nu ne supărăm, și poate nici ađi nu ne supărăm, tot în urma acestei încredere orbișe ce ne caracterizează. Nu ne dăm seama despre cauza ce produce această încredere, dar' mergem înaintea mai presus de dorințele concurenților noștri.

Așa pe nevrute am reflectat la acest proces de dezvoltare al nostru, al Românilor, atunci cînd am voit să constatez un progres de al nostru și în un ram al culturai dealtmîntrelea puțin aprețiat de Români în general. E arta *musiceii*.

Cu gust, fără gust, de valoare, ori nu, avem însă astădi ocașiunea a constata, că, măsurat, potrivit cu împregiurările între care trăim, pe cît ne iartă luptele mistuitoare politice, în care ne încurcăm un neam de oameni în general mai neînsemnat ca noi, — că mergem înaintea porniți în dezvoltarea noastră culturală numai de sărăcia noastră materială înlocuită de multă bogăție spirituală. Să nu fie spre supărare, dar' ne pare că am întrecut în dezvoltarea culturală neamul de oameni, ce au picat poate ca din senin în o stăpînire politică.

În scurtă vreme am vîdut poporul nostru de pe la sate vînd să înfrumșeteze musica bisericească. Cea dintăiu pornire ni-o dă nouă Românilor totdeauna religiunea, biserica. Pietatea,

religiositatea, a format la noi coruri de plugari. Întocmai ca popoarele din vechime, constatează și la noi istoria dezvoltării noastre culturale, că ori-ce progres în cultură e impus de religiune.

Așa stăm și cu progresul în musică. Pe acolo, pe unde avem centrele noastre bisericesci au fost acuițați tineri de oare-care simț musical, pentru a ordina musica bisericească. Mai tărđiu, în timpurile noastre s'a simțit lipsa de oameni crescuți în această artă frumoasă. S'a aflat unul mai ăntăiu pentru centrul bisericesc în Sibiu și acum cetim cu plăcere, că stăruințelor acelu unul 'i-a succedat a afirma în mic, între străini, talentul musical al Românilor.

Era însă mai anevoiă a angagia un astfel de om la noi, în Blaj, unde localitatea în urma populațiunii, numerice neînsemnate, nu atrage oameni de valoare în această direcțiune.

Dar' Excelența Sa, protectorul devotat al institutelor de învățămînt din Blaj, a cercat, pe cît permit puterile de subvenționare a fondurilor scolastice de aci, a ajuta și acestei trebuinte de gust. A adus în trecut un tînăr recomandat ca pricepător care a trecut însă mai încolo, ca ori-care lucru lipsit de adevărata valoare, căci e anevoiă a îndestuli pe un om, care cere să-i prestezi, deși nu ceea-ce cere, dar' cel puțin ceva bun.

Astfel cu înțetul catedra de musică dela institutele de învățămînt din Blaj, a devenit earăși vacantă. În vara anului trecut, Excelența Sa, dorind a satisface și cerinței acesteia, a aflat de bine a decreta numirea ca profesor de musică a dlui Iacob Murășanu.

Chiamarea unui profesor de musică în Blaj, nu e un ce ușor. Profesorul de musică are să organizeze și corul catedralei din loc. Dar' cum să păstrezi frumșeta musicii orientale, la care Excelența Sa ține mult, și să i dai un arangiamment modern?

Aceasta credem că o va nimeri dl Iacob Murășanu. Dl Murășanu, dotat dela fire cu talent musical, făcînd apoi o școală de musică în institutele de această artă din străinătate, dat cu totul acestui ram din artele frumoase, a dovedit în scurtă vreme, că va satisface așteptărilor gingașe ale Excelenței Sale. Nu e lucru comod a satisface acestor așteptări, deoarece-ce sîntem dedați a nu înălni un lucru neperfect aprobat de înăltul protector al acestor aședăminte.

Dacă dar' observăm un semn de îndestulare din partea Excelenței Sale cu noul profesor de musică din Blaj, sîntem îndreptății a crede, că prin un singur semn de mulțumire din partea Excelenței Sale, ni se dă a înțelege, că vom avé a fi în scurtă vreme mulțumiți și siliți a ne felicita pentru căștigarea în opidul nostru a dlui Iacob Murășanu.

De ale Aradanilor.

Mai publicăm astădi drept continuare la întimpinarea ce ni s'a trimis din partea „clericilor“ din Arad și următoarea întimpinare, ce ni se trimite pentru a pune în evidență corectitatea Preasfinției Sale Părintelui Episcop Mețianu în cestiunea alegerii de preot din Pecica.

Arad, 13/25 Februarie 1886.

Sciînd că una dintre datorințele jurnalistei noastre este, să informeze cît mai exact opinia publică despre cestiunile ce tratează, și vîdînd eu corespondența de datul Arad, 15 Februarie a. c. publicată în numărul 34 al „Tribunei“ dela 11/23 Februarie c. plină de neexactități, putînd ăice și de neadevăruri; mă cred dator în interesul adevărului a vă ruga să binevoiți a publica și din parte-mi următoarele reflexiuni:

Din întreagă acea corespondență mare și lungă nu se vede alta, decăt că dl corespondent „Veritas“ se încearcă în fel și formă a sprigini candidarea tînărului preot Ioan Evuțan la parochia din Pecica, și a învinui, ba chiar a înnegri pe Preasfinția Sa Părintele Episcop, căci n'ar fi permis lui Evuțan a concurge la acea parochiă. Astfel și eu sînt silit a face reflexiunile mele în două direcțiuni: cu privire la concursul lui Evuțan, și cu privire la ținuta Preasfinției Sale.

Escriîndu-se concurs pe parochia vacantă din Pecica, una dintre cele mai bune, cu care este împreunat și postul de docent la școala civilă de acolo, voia să concurgă și dl Evuțan; dar' fiind el încă numai de doi ani în parochia Vinga, regulamentul congresual pentru parochii nu-i permitea să concurgă, până după-ce va fi împlinit trei ani într'o parochie. Așadar' ce să facă Evuțan, ca să poată totuși concurge? El cere la consistor printr'o rugare simplă, fără de a fi produs măcar atestat dela protopopul seu despre purtarea sa, — ăice cere dela consistor, ca cu abateră dela suscitatul regulament, să-i dea dreptul a concurge la Pecica.

Avînd consistorul scire, că la parochia Pecica sînt deja mai mulți candidați concurenți, doar' și mai meritați decăt Evuțan, bunăoară ca preotul Michaiu Sturza, care servește ca preot doar' de 15 ani, apoi este inspector școlar și asesor consistorial; mai departe preotul Ioan Istin earăși vechiu și demn servitor al bisericii, apoi Romul Ciorogar, profesor de teologie, și alții; ear' de altă parte avînd în vedere, că preotul ce se va alege în Pecica, are să fie totodată și profesor; apoi din actele aflătoare în arhivă convingîndu-se consistorul, că preotului Evuțan și ca teolog, oferindu-'i-se ocașiunea a scrie cu plată în cancelaria consistorială, a mai preferit să scrie pe la advocați, cum și după terminarea cursurilor teologice, fiind imbiat cu unul dintre cele mai bune posturi învățătoresci în comuna Pilul-mare, a refușat acel post și a mai preferit să rămînă tot scriitor pe la advocați; și în fine sciînd consistorul, că numitul Evuțan și aci ca preot, la o parochie bună încă fugează ca scriitor advocațial, alătura cu ori-care alt scriitor în cancelaria cutărui advocat, și așa din toate aceste deducînd consistorul, că el nu are vocațiune preotească, dar' cu atât mai puțin învățătoarească și prin urmare, că el nu va împlini cu demnitate postul de preot și învățător în Pecica: nu s'a aflat în demnat a face abateră dela regulament, în favoarea lui Evuțan și a-i da dreptul să concurgă, deoarece-ce concursul lui putea fi și în defavoarea parochiei și în acelorlăți concurenți, toți mai meritați decăt dînsul.

Primind Evuțan asemenea rezoluțiune negativă dela consistor, a pus toate în mișcare între altele și ființe, cărora sf. canoane le interdică vorbirea în biserică, ca să agite pe comitetul parochial, și prin acesta pe poporul din Pecica în favoarea lui, ceea-ce nu e lucru greu, cînd ceilalți concurenți stau în pace pe la casele lor, și cînd pentru Evuțan se pun în mișcare toți advocații, cari sperează să le aducă procese dela Pecicani, ca și comitetul parochial să ceară dela consistor dreptul pentru Evuțan.

Astfel se porniră mai multe deputațiuni la Preasfinția Sa în Arad, una cerînd pe Evuțan, alta pe profesorul Ciorogar, ear' a treia pe alt concurent de preot în Pecica.

La toate acele deputațiuni Preasfinția Sa li-a răspuns și recomandat să aleagă pe cine au voia dintre concurenți, dar' mai ales dintre cei mai maturi și mai probați; ear' cu privire la Evuțan a răspuns, că stînd numai în competența consistorului de a-i da dreptul să concurgă, acesta a denegat lui Evuțan acel drept din motivele mai sus expuse, și așa Preasfinția Sa nu este chemat a călca legea și dispunerile consistoriale, ci a le susține riguros.

Totodată Preasfinția Sa a explicat deputațiunii, care cerea pe Evuțan, că precum un părinte cu mai mulți fii nu ar lucra bine, cînd ar pretera pe fiii sei cei mai mari și mai meritați, cari au conlucrat 15—16 ani împreună cu el la ridicarea familiei, și ar preferi pe fiul cel mai tînăr, care n'are nici un merit pentru familie: tot asemenea și consistorul n'ar lucra bine, cînd ar preferi pe tînărul preot Evuțan înaintea celorlăți concurenți mai meritați decăt dînsul.

Și cu toate aceste tînărul preot Evuțan și corteșii lui, fără prescrierea înscințare prealabilă la protopopul, și fără șfială au mers la Pecica mai de multe ori și au agitat o mare parte din popor, dar' nici decum tot poporul, ca să strige în sinodul parochial, că nu legea, ci voia poporului are să se respecte; ear' cînd vîdura, că protopopul ține strîns la lege, atunci încungiurară measa presidială, începură a trage scaunul de sub presidiu și a face șgomot și tumult amenințător, încăt presidiul fu silit să disolve sinodul.

Aceasta fiind pe scurt adevărata stare a lucrului cu privire la concursul lui Evuțan, onoratul public își va pute formula opinia în această privință.

Trecînd acum la partea adona a corespondenței, cu privire la învinuirile și înnegririle aruncate asupra Preasfinției Sale d-lui Episcop, — după-ce corespondentul susține, că la curtea episcopoească s'ar fi încuibat foarte nepotismul, că bărbații naționali n'ar fi bine vîduți, că preoții cari vin la episcopie, eșind din residență, se vîd plîngînd, și că Preasfinția Sa n'ar fi iubit în diecesă, și altele de acestea: mă vîd îndemnat a reflecta cu privire la nepotism, că pe cît știu eu, Preasfinția Sa, deși părinte de familie, din a sa parte n'are nici în curtea episcopoească, nici în diecesa întregă, nici nepoți, nici strănepoți, nici alte rudenii, măcar că a avé asemenea rudenii, precum au toți episcopii de toate confesiunile, nu ar fi vre-o crimă; din contră lui „Veritas“ mai cu temeiu 'i-s'ar pute imputa acestea.

Cu privire la împregiurarea, că bărbații naționali ar fi rău vîduți la curtea episcopoească, vor pute mărturisă bărbați destul de naționali

Împăratul le porunci să se scoale, se uită urît la ele și le întrebă cu glas aspru:

— Spuneți, fetelor, ce ați vorbit de mine și de curtea mea, cînd ați cules mai în dimineată cănepă?!

Fetele căsară gura să răspundă, dar' muma lor le luă vorba din gură și cădu din nou în genunchi înaintea împăratului și cu amar plîns ăise:

— Milă și iertare, înălțate împărate, pentru vorbele lor nesocotite și nechibzuite, milă și iertare, înălțate împărate, cer!

— Nu te întreb pe tine, ci pe ele — răspunse împăratul cu răstire — spuneți, ce ați ăis tot din fir în pîr, și să nu tăceți ceva, că am mărturie și de vă prind cu minciuna, e vai și amar de voi, adăugă împăratul.

Fetele nu avură ce face, și spuseră, începînd cea mai mare:

— Eu am ăis, înălțate împărate, că de m'ar lua de nevastă dirigătorul înălțimii tale, aș sătura toată casa împăratească cu o pită.

— Eu am ăis, — adăugă cea mijlocie, — că dacă m'ar lua de nevastă scriitorul înălțimii tale, aș îmbrăca toată casa împăratească cu un fus de tort.

— Eu am ăis, — urmă a treia, cea mai mică, — că dacă și începui a plînge și-și acoperi fața. —

— Iute, spune! ce-ai ăis? întrebă împăratul mînios.

— Dacă m'ai lua de nevastă, înălțimea ta, 'ți-aș face doi feți-logofeți cu pîrul de aur, o fată și un fecior, pe care în lume n'ar mai fi copii omenesci să-i întreacă în frumșetă. Și ear' începui a plînge. După aceea urmă: Aici sînt, fă ce-'i vrea cu mine, numai mamei să-i dai pace.

Împăratul, rănit până în suflet de frumșeta fetei celei mai mici, întrebă mai domol, uitându-se la cea mai mică:

— Ați fi voi în stare să faceți ce ați ăis?

— Am face! răspunseră fetele toate trei deodată.

— Dirigătorule și scriitorule, voiți? că și eu vreau, — grăi împăratul cătră dirigător și scriitor.

— Vrem! răspunseră aceia voioși.

— Măne ne vom cununa, — ăise împăratul.

Fetele, la porunca împăratului, rămaseră în curte cu muma lor cu tot până în cealaltă ăi, cînd veni popa, fi cununa și făcură odată trei ospețe, care au ăiut o săptămână.

După ospețe, fetele au rămas ca neveste în curtea împăratească, ear' împăratul cinstind pe soacra sa cu fel de fel de daruri, a lăsat-o să se ducă acasă. (Va urma.)

ca advocații Oncu, Rotariu și Ungurean; dintre aceștia pe dl Dr. Oncu l-a denumit însuși Preasfinția Sa de fisc consistorial, ear' pentru ceilalți însuși Preasfinția Sa s'a întrepus, ca să fie aleși în consistor, după-cum bine știe și „Veritas“.

Mai întreabă „Veritas“, cari sunt consilierii Preasfinției Sale? Răspunsul e scurt: asessorii consistoriali! Aceia, pe care îi alege sinodul prin vot secret, conform statutului organic, și dintre cari nici unul nu și-ar schimba simțul sau religiozitatea și națională cu „Veritas“.

Mai observă „Veritas“, că Preasfinția Sa n'ar fi iubit în diecesă. La aceasta răspund, că stând lucrul astfel, atunci sinodul din anul trecut, din care face parte și „Veritas“, nu l'ar fi votat în unanimitate a ceea ce adresă frumoasă de încredere, ca și care încă nu s'a mai votat altui episcop decât avem sinodalitatea; de ce n'ar fi iubit în diecesă? atunci la apelul Preasfinției Sale în diecesă, pentru contribuie la clădirea seminarului, clerul și poporul n'ar fi răspuns în termen de vre-o trei luni cu contribuie de 55.000 fl. v. a.; un rezultat, pe care nu l'a ajuns nici marele Andrei la felurile colecte în archidieceasa sa.

În fine mai susține „Veritas“, că ar fi vădit preoți, cari eșiau plângând din residență. Eu unul nu cred să avem noi și atari preoți, cari se umble plângând chiar pe stradă, de se va fi întâmplat cu vre-unul, apoi acela a putut plânge și de bucurie, vădând monumentalul seminar, alumne, residență, de cari înainte de venirea Preasfinției Sale aici, nici că visa cineva, vădând mai departe cele vre-o 24 stindii, și ceea ce este și mai mult, vădând fondul preoțesc abia de 8 ani înființat având deja preste o sută de mii floreni v. a., și mai ales înțelegând, că astăzi toate vedușele și orfanii preoțesci, și plângă acestia și mulți preoți dela parohii mai slabe se îndulcesc din fructele acestui fond, pe cari toate numai „Veritas“ nu voiesce a le vedea.

Dacă însă vor fi plâns și unii preoți pedepșiți, de sigur pentru smintele lor, după-cum se întâmplă la o diecesă cu 622 preoți, și dacă pedepsele li-s'ar fi părut prea grele, deschisă le era, dar' le este și astăzi calea să apeleze la forurile superioare, sau și la acela al opiniei publice.

După toate învinuirile și înnegririle, „Veritas“ apoi apelează la Pecicani și-i îmbărbătează pentru concurentul Evuțan, apoi face avis Lipovenilor, unde încă are să se țină mai târziu alegere de protopop.

Și eu apelez la înțelepciunea Pecicanilor, dorind și eu ca și apelul meu să fie totodată avis și pentru frații Lipoveni. Și eu rog pe frații Pecicani să aleagă un preot dintre cei mai demni și mai coreșpunzători în toate privințele, dar' nici cum prin călcarea legii, despre cum țintesc „Veritas“, ci numai cu respectarea legii. Doresc să nu fie nici un om în Pecica, care ar dice, precum dice „Veritas“, și „Evuțan“, ca voia poporului să se pună mai presus de lege, căci atunci am căde în anarhie și am fi perduți! Atunci mâne-poi-mâne la altă alegere de preot în Pecica ori aiurea o parte din popor ar abusa de dreptul său, dar' numai în conta binelui său! — Da! sunt și eu pentru voia poporului, dar' numai respectând legea!

Alegeți, frați Pecicani, un preot, care să fie păstor adevărat nu numai de după ale gurii, ci mai virtos de după fapte, precum dice însuși sf. scriptură, că precum pomul bun după fructe, asemenea și omul după faptele sale se cunoaște!

Și pentru a pute face aceasta cu mai bun succes, ferii-vă și de sfatul oamenilor, cari disprețuiesc și încungură biserica, cari nu merg cât e anul la biserică, ci numai când e vre-o alegere își dau aerul de oameni bisericosi! Biserica noastră este națională, și cine va să treacă de bărbat național, nu încungură și nu disprețuiesc biserica, ear' cel ce o încungură și o disprețuiesc, acela nu este nici național, nici binevoitor al poporului, este ca și acela, care nu va să intre pe ușă în staulul oilor!

Amicul verității.

Rapoltul-mare, 16/28 Februarie 1886.

Multe și nenumărate au fost pedecile, care ni le-au pus în cale contrarii nostri, ca noi Românii să nu putem nici merge, decum progresa pe calea materială ori spirituală. Într'adevăr aceste pedeci ni se pun chiar pe față fără de nici o șfială. Legile țerii garantează libertate între marginile sale fiecărei națiuni, fiecărui cetățean al patriei. Executatorii legii ne persecută pe marginile legii după-cum le vine mai bine la socoteală, ca să ne pună pedeci chiar cu forță și baionetă, în mersul nostru spiritual și material.

Căci, Doamne! ce păcat mare am comis noi, — direcțiunea școlii confes. gr.-or. din loc, — în conștientă cu inteligență din loc și giur, cu privire la mulțimea de scolari săraci, ce fre-

cuentază școala noastră, lipsiți de cărți și recuente scripturistice, fără de care numai în dar frecventază școala. Ca să se facă odată un început salutar prin înființarea unui fond, din ale cărui procente în viitor să se poată baremi în parte procura recușitele necesare pe seama copiilor săraci dela școala noastră, a luat deci inițiativa, și astfel s'a decis ca în tot anul să se dea o petrecere socială cu joc, din al cărei venit curat să se înființeze acest fond.

Având în această privință și licență dela prea onor. oficiu pretorial concernent sub Nr. 289/1866 în urma căreia antistia comună, respective dl notar cerc. din loc a comunicat direcțiunii școlare concesiunea dată.

Pregătiți în toate pe ziua hotărâtă, Joi seara la 13/25 Februarie vine musica pe la 7 oare, merge afară la locuința direcțiunii școlare, începe acolo a executa „Ardeleana“ ca semnal de începerea „balului“, merge înaintea școlii, de asemenea dă semnalul acesta, merge în fine sus la dl notar cercual ca comisar al balului, — dar' aici începe un „Csárdás“. Nu l-au început bine muzicanții, până când au fost alungați, dicându-le dl notar: „Ce vă trebuie mei, cărați-vă de aici, nu-i ați ziua împărțitului!“ După aceea vine musica în sala de bal, public ca în palmă; scapă câte un oaspe în lăuntru, dela cari auzim: afară 5 gendarmi pe stradă bat fără milă bărbat, femeie, tot ce întimpină pe stradă, fug bieții bătuți și se înueie în casă. Pe la 8 oare mai vine câte unul-doi oaspeți, dar' gendarmii ascunși la poarta balului după ziduri îi alungă, îi bat. — După 9 oare gendarmii însoțiți de ambii jude, jurați și străji de noapte o iau prin se-dători, bat pe bietele femei ce torceau în casele lor, unde caștau a fi sigure de asemenea torturi. Astfel balul nostru licențiat a reușit cu 9—10 părechi, dela cari din 28 fl. 50 cr. spese, ne-a venit 9 fl. 40: (nouă floreni valuta austr.), rest de spese 19 fl. 50 cr., fond nicăiri, scopul nimicit prin baionetă.

O! ce scenă înfricoșătoare, când vedem a doua zi dimineața mai mulți de 20—30 feciori și femei bătute, cu vinețeli pe corp, pe mâni, în față, la ochi ș. a., și bieții oameni nu cutoază a păși cu plânsoare înaintea judecătoriei reg., pentru-că se tem de gendarmi, ca nu cumva să-i bată și să-i tortureze mai aspru de altădată, pentru-că i-au arătat.

Unul dintre cei scăpați cu fuga dinaintea baionetei.

Cronică.

Numire. Dl Samuil Poruțiu, consilier de secțiune în ministerul de interne, a fost numit consilier ministerial.

Demisionare din armată. Dl Dionisie Steopoe, sublocotenent în rezervă la batalionul de honveți nr. 32, a demisionat, din armată, după expirarea datorinței de serviciu.

Direcțiunea școlii gr.-or. din Rapoltu-mare a arangiat o petrecere în ospătăria „comunei“ pentru înființarea unui fond, din care se vor procura cărți pentru copiii săraci. Despre incidentul ilegal ivit la această petrecere ne vorbesce corespondența de aici din Raportul-mare, pe care o publicăm la alt loc.

Un lucru urât. În articolul publicat de noi asupra „materialului“ dat de dl P. Cosma pentru „Hermannstädter Zeitg.“ și „Pester Lloyd“ am dis, că acel material s'a publicat numai în „Hermannstädter Zeitung“. Rectificăm: s'a publicat și în „Pester Lloyd“ și s'a purtat de grije, ca și foile maghiare să iee notiță, ceea ce au și făcut unele, între care anume „Köszvényi Közlöny“.

O amică a Carmen Sylvei. Dilele aceste se preumbla prin Rothenurmstrasse din Viena o damă distinsă, care prin fința și purtarea sa bătătoare la ochi a atras asupra sa atențiunea publicului. Deodată aruncă dama ochii asupra unui domn, ce-i venia în cale, pași spre el și duse: „Domnul meu, d-ta scii cine stă înaintea d-tale, eu sunt o amică a principesei de coroană Stefania, ai deci bunătatea și mă condu la principele Hohenlohe“. Domnul a fost încâtva perplex din cauza acestei agrării; înțelegând însă curând situația, oferă damei brațul și nu o conduse la oficiul suprem de curte, ci la stațiunea de mântuire a reuniunii voluntare de mântuire. Secretarul acesteia, Dr. Ehren-dorfer începuse cu smintita o conversație, în decursul căreia aceasta vorbia despre cele mai aventuroase lucruri. Ea ar fi identică cu pianista Antonia Zeller din Berlin, care nu de mult a sosit în Viena dela Craiova și s'a încurcat într'un hotel din Taborstrasse. Excentrica damă spune, că cauza „exilării ei din România“ ar fi un recontre avut cu amica ei de cruce Carmen Sylva (Regina României); dice, că ea n'a fost îndestulată cu unele poezii ale reginei și le-a făcut o aspră critică, din care cauză a căcut în disgrăție; ei însă puțin îi pasă, deoarece și în Viena are o înaltă amică, pe principesa de coroană Stefania, și speră că în curând va lega prietenie și cu archiducesa Valeria. Se pare însă, că doamna suferă și de mania de persecuție,

deoare-ce privind mereu cu neliniștire la oamenii ce erau de față, întreba, că aceia nu sunt cumva inimizii ei, și după-ce o linișțiseră, spuse că acel domn, care o petrecuse aici a avut desigur „intenții rele“ cu ea. Dealtmintearea s'a exprimat foarte favoritor asupra compesantei domnilor din Viena.

Un sculptor român. „Românului“ i-se scrie din Roma, că sculptorul din Ionescu Valbudia, absolvent al școlii de sculptură din Paris, a cărui statuă a obținut un mare succes la expozițiunea din anul trecut, se află în Roma, unde se ocupă cu executarea unei statue, care a fost admirată de cei cari au vădit-o.

În Grecia spiritele sunt foarte excitate în contra Angliei, mai cu seamă că flota engleză sporită încă cu câteva vase, a fost intrat în golful Creta unde a început să inspecteze toate vapoarele, cari poartă drapelul grecesc. Toți cred, că Anglia voiesce să ocupe și insula Creta, întocmai cum a ocupat Ciprul, și această dorință a Angliei datează încă de mulți ani. Grecii însă din Grecia, liberă îndeamnă pe Cretani să-și apere libertatea cu armele chiar în contra Englezilor și să spere în spriginul compatrioților lor și în Grecia.

La Ianina se fac pregătiri mari de emigrări. Guvernul turcesc a dat ordin să se adune și să împacheteze toate arhivele statului și să fie gata pentru Bitolia și Salonic. Turcii din Tesalia și Epir au trimis telegrame de felicități lui Gladstone, cu ocaziunea venirii acestuia la putere.

O expoziție de tablouri s'a deschis în sala otelului Manu din calea Victoriei din București. Sunt preste 200 de tablouri ale unor renumiți pictori străini.

Cupolele dela București. „Epoca“ scrie, că comisiunea însărcinată cu raportul asupra cupolelor, a dat rezultatul următor: Majoritatea compusă din 6 membri, a opinat în favoarea cupolei franceze, dar' cu modificări în ceea ce privește forța de rezistență a cuirasei. Minoritatea compusă din: general Arion, maior Crăiniceanu, și căpitan Culcer, s'au pronunțat contra ambelor sisteme, ca fiind necomplete și au opinat pentru facerea unor alte experiențe, după-ce ambii fabricanți vor fi perfecționat cupolele lor.

În Italia, la Milano și Roma, s'au constituit două comitete de fileleni italieni, cari pe fiecare zi trimit voluntari ofițieri și soldați în Grecia. Linia lor de trecere este Corpous.

În Pireu a ars cu deservire noul teatru comunal, care altcum era asigurat cu suma de o 175 mii de fr. Ploile au inundat o mulțime de sate, și stricăciunile în toată Grecia sunt foarte mari.

La arsenalul din Salamina s'au construit vre-o 400 bărci pentru regimente de geniu, cu cari se vor construi poduri preste râuri.

Mulțumită publică.

Reverendisimul domn Dr. Ilarion Pușcariu, protosinel arhiepiscopesc a binevoit a dona pentru biblioteca subreuniunii învățătorilor gr.-or. din protopresbiteratul Geogiului I următoarele opuri:

1. „Istoria pentru începutul Românilor în Dacia“ de Petru Maior. 2. Foișoara „Telegrafului român“ pe anii 1876 și 1877. 3. „Isagogia“ și 4. „Principii din pedagogia generală“ de donatorul. 5. „Satul cu comorile“. 6. „Neptul ca unchiu“ tradus de P. Petrescu. 7. „Oare libere“ de I. c. d. P. 8. Disertațiune asupra temei „Învățământul și instrucțiunea fundamentală“ de G. Bellisimus și 9. Călindar pe anul 1884.

Primească domnul donator cordială noastră mulțumită pe calea aceasta.

George Forășiu,
președ. subreuniunii.

Alexandru Vlad,
notar.

Varietăți.

(Tatăl nostru în limba țigănească). A maro daddel, ko sinjal ande troten, osardo toveltro then so odoo, auke tovel tu uprodi, phuotaj damaro sako di vikno, maro totadide prostin amare grihi dikt aman prostinas amare grihi kerdengi toj malomen andole mirebneskero daravibe toj muk amen ole erdevendjar. Amen.

(Expozițiunea internațională din 1889.) Se știe, că e vorba să se țină la Paris o expozițiune internațională în 1889, când se împlinesc o sută de ani dela marea revoluțiune franceză. Intervievat asupra acestei cestiuni de un raportor al ziarului „Matin“, ministrul de comerț, dl Ed. Lockroy, dete următoarele amănunte: „Guvernul a hotărât, ca expozițiunea să fie generală și internațională, să se țină în 1889, și ca toate națiunile să fie poftite a lua parte la ea. Consiliul comunal din Paris va contribui probabil cu 8 milioane, așa, că guvernul va trebui să dea cam 12 milioane. Societatea garantă nu s'a format încă, dar' mai sunt încă șase luni pentru aceasta; în această privință guvernul n'are nici o grije, căci cele mai mari institute financiare, ca banca Francei, creditul funciar și multe camere de comerț s'au oferit să iee parte. Dacă se va realiza vre-un folos, acesta va fi împărțit între stat, orașul Paris și societatea garantă. E propabil chiar, că se va realiza un beneficiu însemnat; totul depinde de organizare. Conducerea expozițiunii va fi încredințată unui comitet

dirigent, presidat de ministrul comerțului. Pentru fiecare specialitate se va institui o sub-comisiune. Electricitatea, pentru care se face o divisiune deosebită, va da expozițiunii un farmec deosebit. În privința împărțirii națiunilor străine, se vor începe negocieri oficioase și oficiale îndată-ce se vor începe lucrările expozițiunii. Vom invita puterile și sunt sigur că vor veni. Pentru frumoasele arte și electricitate, toată lumea se va împărțesi. Statele-Unite, republicele americane, Brasilia vor ave secțiuni foarte curioase și atrăgătoare. Svițera, Belgia, Anglia, Italia, Spania, Ungaria, Boemia vor veni negreșit; Austria va fi împinsă de curentul general. Ne va păre rău, dacă Germania va refusa să iee parte, dar' sper, că ea va ține să arete lumii progresele netăgăduite săvârșite de industria sa. Dealtmintearea, expozițiunea din 1878 n'a perdit nimic din strălucirea ei prin neîmpărțesirea Germaniei. China și Japonia vor ave expozițiuni foarte interesante. Locul cel mare îl va ocupa producțiunea franceză. Câte un comitet de organizare se va institui în fiecare departament. Coloniile, între cari și Madagascarul și Tonkingul, vor trimite produse la Paris. Expozițiunea va ocupa tot Champs de Mars. Pentru construcțiuni se va deschide un concurs“.

(Alexandru I.) Între amicii prințului Subow, care aduseseră importante servicii lui Alexandru I la urcarea sa pe tron, era și maiorul general Arbeniew, care în campania italiană din 1799 își părăsise regimentul și se ascunsese în timpul bătăliei. Pentru aceasta Țarul Pavel îl destituise și acum Subow doria să reabiliteze pe amicul său și se duse la împăratul.

— Binevoiesce Maiestatea Sa să-mi acorde o rugămintă, fără a ști de ce este vorba? duse el.

— Cu plăcere, scumpe Subow.

Subow prezentă Țarului documentul de reabilitare și Țarul iscăli deșul cu fruntea înorată.

— Acum fă-mi și mie o plăcere, Subow,

fără să scii despre ce e vorba — promiți?

— Sunt gata la ori-ce, Maiestate.

— Ei bine, atunci rupe acest document, pe care-l semnai adineori!

Subow trebuia să se supună și Arbeniew rămase pătă ca și în trecut.

Bibliografie.

„Ein Herbstaussflug nach Siebenbürgen“, de Dr. Wilhelm Lauser, edat de secțiunea „Viena“ a reuniunii Carpaților transilvăneni. Cu 28 ilustrațiuni. Se află în Viena la Carol Graeser, I. Academiestrasse, — și în Sibiu în librăria lui W. Krafft.

Un nou diar românesc. În Brașov a apărut la 15 Februarie v. un diar pentru meserieși și toți iubitorii de meserii. Numele e: „Meseriașul român“ și apare de două ori pe lună în redactarea d-lui Bartolomeu Baiulescu. Prețul pe an e 1 fl. 20 cr., pe șase luni 60 cr.

Convorbiri literare. Apare la 1 a fiecărei luni. București, 1 Februarie 1886. Anul XIX. nr. 11 sumar: Miron Costin, de V. A. Urechia. — Mișcarea socială la noi (urmăre), de Th. Rosetti. — Scrișoarea despre Teuciu (II), de Al. Papadopol Calimach. — Agiul și politica noastră monetară, de Teodor G. Nica. — Antologia română pentru anul școlilor secundare, de Ioan Bogdan. — Cântece populare spaniole (traducție), de S. G. Vărgolici. — Corespondență. — Bibliografie.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Rudapesta. 3 Martie n. Casa deputaților. Herman (stânga extremă) atrage atenția guvernului asupra agitațiunilor naționale din comitatul Maramureșului al căror motor principal ar fi vice-comitele Mihálka. Agitațiunile române ar fi astfel, că la festivități toastele nuse aduc pentru regele Ungariei, ci pentru regele României Carol. În urma acestora oratorul adresează cu privire la aceste o interpelație cabinetului întreg.

Belgrad, 3 Martie n. Prietr'o depeșă din București Miatovici comunică, că tractatul de pace s'a subsemnat ați.

Atena, 3 Martie n. („Agenția Havas“.) Încheierea păcii dintre Sârbia și Bulgaria nu schimbă nici într'un chip situația Greciei, deoarece-ce între Grecia și Sârbia n'a existat nici când o convenție în privința aceasta. Armările se continuă și trupele sunt înaintate la graniță. Regele a inspectat arsenalele de pe insula Salamis.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Cursul pieței din Sibiu.

din 3 Martie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.60	vënd.	8.65
Lire turcesci	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.22	"	1.24

Bursa de Budapesta

din 2 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung.	6%	104.40
" " " "	4%	95.80
" " hârtie	5%	153.25
Împrumutul căilor ferate ung.		100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	(1-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	(2-a emisiune)	114.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	(3-a emisiune)	104.75
Bonuri ale ung.		104.75
" " " cu cl. de sortare		104.75
" " " bănețene-timșene		104.75
" " " cu cl. de sortare		104.75
" " " transilvane		104.75
" " " croato-slavone		104.75
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		99.25
Împrumut cu premiu ung.		119.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		124.75
Renta de hârtie austriacă		85.50
" " argint austriacă		85.60
" " aur austriacă		113.50
Losurile austr. din 1860		140.25
Acțiunile băncii austro-ungare		870.—
" " de credit ung.		303.—
" " austr.		294.50
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“		101.—
Galbeni imperătesci		5.93
Napoleon-d'ori		10.—
Mărci 100 imp. germane		61.75
Londra 10 Livres sterlinge		126.10

Bursa de Viena

din 2 Martie st. n. 1886.

Rentă de aur ung.	6%	104.45
" " " "	4%	95.90
" " hârtie	5%	153.40
Împrumutul căilor ferate ung.		100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	(1-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	(2-a emisiune)	114.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	(3-a emisiune)	104.75
Bonuri rurale ung.		104.75
" " " cu cl. de sortare		104.75
" " " bănețene-timșene		104.75
" " " cu cl. de sortare		104.75
" " " transilvane		104.75
" " " croato-slavone		104.50
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		99.75
Împrumut cu premiu ung.		119.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin		124.70
Rentă de hârtie austriacă		95.65
" " argint austriacă		95.80
Rentă de aur austriacă		113.80
Losuri austr. din 1860		140.30
Acțiunile băncii austro-ungare		875.—
" " de credit ung.		303.—
" " austr.		294.20
Argintul		—
Galbeni imperătesci		5.95
Napoleon-d'ori		10.01 1/2
Mărci 100 imp. germane		61.80
Londra 10 Livres sterlinge		126.15

Bursa de București.

Cota oficială dela 1 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	95.1/2	vënd.	96.—
" Rur. conv. (6%)	"	86.—	"	86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	266.—	"	267.1/2
Banca națională a României	"	1085.—	"	1183.—
Împr. oraș. București	"	29.—	"	—
Act. de asig. Națională	"	224.—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	81.—	"	81.—
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	187.1/2	"	230.1/2
Aur	"	16.—	"	16.1/4

LOTERIE.

Tragerea din 3 Martie st. n.

Sibiu: 66 74 55 2 62.

Sz. 6793—1885.

[253] 1—1

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A n-enyedi kir. jbiróság mint tkvi. hatóság részéről közzé tétetik, hogy Nusbaum József végrehajtató 58 firt 15 kr. tőke, ennek 1878. január 1-től 6% kamata, 38 firt 70 kr. eddigi költség követelésének kielégítése végett végrehajtást szenvedő Székely Gicza szül: Blasiusnak a kis-csergedi 14. sz. tkvben A+1—37 r. sz. fekvőkőlő felerésze 685 firt. 70 kr. megállapított kikiáltási árban Kis-Cserged község előjárósági helyiségében **1886. évi, május hó 3-án d. e. 10 órakor** tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek végrehajtató kivételével a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilváníttott érték-papírokkal a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 2 egyenlő részletben az első 15, a másodikat 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Külömben az árverezés megállapított feltételei alólirt tkvi. hatóságnál a hivatalos órák alatt és Kis-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. jbiróság mint tkvi. hatóságtól N.-Enyeden, 1886. évi, január 23-án.

Szentpáli Károly,
k.-aljbíró.

Anunț de deschidere**„EOS“****Institut artistic fotografic**

al lui

Carol König C. E.**Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 45.**

se deschide cu ziua de ați pentru vizitatori.

Oarele de recepțiune pentru sezonul acesta:

Înainte de amezii dela 9 până la 12

după amezii dela 2 până la 5

Institutul e deschis în fiecare zi cu excepțiunea sârbătorilor mari.

Institutul produce icoane dela formatul cel mai mic până la cel mai mare, adică dela mărimea medailionului până la mărimea staturei, în coloare neagră și în colori, cele din urmă și în aquarele, oleiu și cromo-os de elefant.

Reproducțiunile, înmăcirile, înmăririle și comandezle ulterioare de pe toate cadrele luate de dl A. Meinhardt, se primesc și execută în modul cel mai bun.

Icoane genere, grupe, costume, icoane bust, formatul tăierului, fotografiări de cai și alte animale se execută după dorință în atelier sau în liber conform învoielii.

Mai departe regiuni, architecturi, fotografiări de interioare și monumente, icoane de monumente, de manevre, petreceri publice, festivități poporale, scene de stradă, tipuri etc. etc.

Prețurile formatelor curente se pot vedé în sala de așteptare cl. I și II.

Carol König C. E.,

șeful și proprietarul institutului.

[251] 2—3

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 10 Ianuarie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copșa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Copșa mică				
Viena			7.15	3.15	București				7.45	Viena		11.—		Teliuș		11.09	3.56	5.20	Copșa mică		1.24			
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal			12.50		Budapesta		8.05	8.—	Alba-Iulia		11.56	4.27	5.57	Șeica mare		1.11			
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș			1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos		12.20	4.53		Loamneș		2.32			
P. Ladány	2.20	5.28	8.37	11.40	Brașov	—		2.27		Arad	3.37	5.55		Șibot		12.25	5.19		Ocna		2.01			
Oradea-mare	{	4.39	6.41	9.37	1.28	{	6.22	2.55	{	4.00	6.05	{	Orăștia		1.19	5.41	{	Sibiu		2.44				
		6.46	9.45	1.52	7.01		3.38	6.19		5.41	5.57													
Várad-Velenceze			9.59	2.—	Feldioara		7.01	3.38	Glogovaț	4.13	6.19	Simeria (Piski)		1.48	6.08		Sibiu		10.25					
Fugyi-Vásárhely			10.28	2.11	Apatia		7.33	4.17	Gyorok	4.38	6.46	Deva		2.35	6.39		Ocna		10.46					
Mező-Telegd			11.36	2.34	Ágostonfalva		8.01	4.47	Pauliș	4.51	7.—	Branicica		3.04	7.04		Loamneș		11.09					
Rév	7.14		11.36	3.18	Homorod		8.45	5.42	Radna-Lipova	5.10	7.23	Ilia		3.36	7.29		Șeica mare		11.32					
Bratca	7.42		12.10	3.41	Hașfalău	10.10		7.37	Conop	5.38	7.51	Gurasada		3.50	7.41		Copșa mică		11.52					
Bucia			12.46	3.41	Sighișoara	10.39		8.21	Bérvava	5.57	8.10	Zam		4.25	8.12									
Ciucia		8.31	1.48	4.01	Elisabetopol	11.19		9.05	Soborșin	6.42	8.58	Bérvava		5.09	8.49									
Huiedin		9.01	3.09	4.26	Mediaș	11.54		9.43	Zam	7.14	9.28	Bérvava		5.56	9.29									
Stana			3.42	5.08	{	12.12	{	10.02	Gurasada	7.43	9.56	Conop		6.18	9.49									
Aghirș			4.12	5.27		12.37		6.—	12.37	8.01	10.17	Radna-Lipova	6.57	10.23	6.14									
Ghirbău			4.30	5.50	Micăsasa	12.56		6.20	Branicica	8.21	10.38	Pauliș		6.57	10.37	6.30	Cucerdea		10.00	3.50				
Nedeșdu			4.48	6.24	Blaj	12.56		6.20	Deva	8.47	11.05	Gyorok		7.27	10.52	6.47	Cheța		10.31	4.21				
Cluj	{	10.01	6.43	7.03	Crăciunel	12.56		7.15	Simeria (Piski)	9.40	11.55	Glogovaț		7.56	11.18	7.17	Ludoș		10.53	4.43				
		12.05	7.03	7.26	2.34	7.43	10.10	12.24	Șibot	10.34	12.53	Arad		8.10	11.32	7.32	M. Bogat		11.03	4.43				
Apahida	12.31		7.26	7.31	Aiud	12.56		8.—	Vințul de jos	11.04	1.22	Szolnok		9.—	12.37		Cipeu-Iernut		11.44	5.31				
Ghirș	2.16		7.31	7.36	Vințul de sus	12.56		8.29	Alba-Iulia	11.31	1.40	Budapesta		2.39	5.10		Kerelő-Sz.-Pál		12.00	5.46				
Cucerdea	3.32		7.36	7.41	Uioara	12.56		8.55	Teiuș	12.05	2.24	Viena		6.50	8.16		Nireșten		12.26	6.10				
Uioara	3.41		7.36	7.41	Cucerdea	12.56		9.04	Simeria (Piski)—Petroșeni			Petroșeni—Simeria (Piski)					Oșorheiu		1.16	7.43				
Vințul de sus	3.50		7.36	7.41	Ghirș	12.56		9.32	Simeria	11.50	2.33	Petroșeni		6.49	9.33		Reghinul-săs.		3.08	9.35				
Aiud	4.25		7.36	7.41	Apahida	12.56		10.32	Streiu	12.27	3.23	Banița		7.27	10.14									
Teiuș	5.10		7.36	7.41	Cluj	12.56		12.32	Hațeg	1.19	3.49	Crivadia		8.06	10.54		Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea							
Crăciunel	5.41		7.36	7.41	{	6.16	{	6.08	Pui	2.10	4.40	Pui		8.50	11.37		Reghinul-săs.		4.22	4.00				
Blaj	6.02		7.36	7.41		6.37		8.34	Crivadia	2.57	5.28	Hațeg	3.35	6.07	Streiu		9.13	12.17	Oșorheiu		6.14	5.52		
Mediaș	6.40		7.36	7.41	Nedeșdu	6.37		8.34	Crivadia	4.04	6.39	Simeria		10.53	1.35		Nireșten		6.34	12.25				
Copșa mică	7.—		7.36	7.41	Ghirbău	6.53		8.59	Petroșeni			Timișoara		6.02	5.00		Kerelő-Sz.-Pál		6.55	12.55				
Mediaș			6.01	1.01	Aghirș	7.08		9.56	Arad—Timișoara			Timișoara—Arad					Cipeu-Iernut		7.16	1.24				
Elisabetopol			6.40	1.22	Stana	7.34		10.16	Arad	6.00	8.18	Timișoara		6.02	5.00		M. Bogat		7.37	1.54				
Sighișoara			6.40	1.22	Huiedin	7.55	7.14	11.04	Banița	6.25	8.32	Mercizfalva		6.26	5.56		Ludoș		8.07	2.31				
Sighișoara			7.35	1.56	Ciucia	7.08	7.43	12.17	Hațeg	6.50	8.51	Orcizfalva		6.40	6.07		Cheța		8.21	2.46				
Hașfalău			7.35	1.56	Bucia	7.08		9.56	Pui	7.19	9.07	Vinga		6.52	6.32		Cucerdea		8.38	3.06				
Homorod			7.35	1.56	Stana	7.34		10.16	Crivadia	7.38	9.20	Németh-Ságh		7.06	6.53									
Ágostonfalva			7.35	1.56	Huiedin	7.55		11.04	Banița	7.56	9.32	Aradul nou		7.21	7.24									
Apatia			7.35	1.56	Ciucia	7.55		11.04	Petroșeni	8.42	10.09	Arad		7.53	7.40									
Feldioara			7.35	1.56	Bucia	8.37		12.17	Arad—Timișoara			Timișoara—Arad												
Brașov			7.35	1.56	Bratca	8.53		12.47	Arad			Timișoara		6.02	5.00									
Timiș			7.35	1.56	Rév	9.12		1.21	Aradul nou			Mercizfalva		6.26	5.56									
Predeal			7.35	1.56	Mező-Telegd	9.31	8.22	2.05	Vinga			Orcizfalva		6.40	6.07									
București			7.35	1.56	Fugyi Vásárhely	9.31	8.22	2.05	Orcizfalva			Németh-Ságh		6.52	6.32									
			7.35	1.56	Ágostonfalva	10.06	8.48	3.08	Mercizfalva			Aradul nou		7.06	6.53									
			7.35	1.56	Várad-Velenceze	10.25		3.39	Timișoara			Arad		7.21	7.24									
			7.35	1.56	Oradea-mare	10.35		3.55	Ghirș—Turda			Turda—Ghirș		8.20	1.41									
			7.35	1.56	P. Ladány	10.41	9.13	4.06	Turda			Ghirș		8.41	2.06									
			7.35	1.56	Szolnok	10.51	9.18	10.37	Ghirș	10.37	4.16	Turda												
			7.35	1.56	Budapesta	12.50	10.38	1.45	Turda	11.04	4.37	Ghirș												
			7.35	1.56	Viena	3.06	12.14	5.34																
			7.35	1.56		6.00	2.10	10.05																
			7.35	1.56		3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.